

לפני אידיהן פרק ראשון עבודה זרה

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם
I. הנה קטן נתתיך בגוים
בזוי אתה מאד:
עובדיה א ב

גליון הש"ס
גמרא ופני מוקמי מלכא
בר מלכא. עין קמג לאין
לוח קמג:

הגהות הב"ח
(א) רש"י ד"ה ולאנן וכו'
קודם תורבן אלא מלכות
יין:

[illegible]

ימים שני יסיראם. שנה לפני כ"ד בשנה שנכתב בו ומלא בו שש
המים יותר ממנינים כגון שהיו עומדים בשנה חמש מאות למכות ויו
בו היה כתוב בשנה חמש מאות ושש שנים לזה פלוגי מפלוגי וסמם היה
כתוב ולא היה כתוב בו שום מלכות: **מאור** הוא. מלוד עשה עמו

שית שני יתירתא ש
 למימר האי שטר מא
 דמיא זמניה ולא מר
 ספרא דקנא כתביה
 בעילם דאנן לא חשש
 ליה ובזמניה כתביה
 שש שנים מלכו בעילם
 בכל העולם כולו: מר
 יעקב ממאי דלמלכו
 ליציאת מצרים מגין
 ונקמה אלפא בתרא
 רב נחמן בגולה אין
 בלבד הוא סבר דחיי
 ואשכח דתניא בגולה
 יונים בלבד אמר רבי
 דתנן כבאחד בנין
 ואמרינן למלכים למ
 חסדא לשטרות ותנן
 לשנים ולשמיטין
 הלכתא ואמר רב
 שטרות אהרדי ומשני
 כאן למלכי עובדי
 כוכבים מתשרי מגין
 מגין ואנן השתא מ
 ליציאת מצרים מגין
 אלא לאו ש"מ למלכי
 עובדי כוכבים

[illegible]

ראש השנה (כ): דלייתא מרס מנסן מנין: סא דייזא סא דריס. כס
 וזי מוקי. רומיס מלכא רי מלכא. כל הי סא אדיין דמני דומי
 קנדא: כס ולסן סא רומיס מאומא אחרת סא לכן אחרס תקט ל
 העציר זי תחסי: כסן אפירוס סא אטנוטוס דמך. כס עי דס
 אטנוטוס עצמי סא משמס כסי רי דלקמן (פס) ומסו סא סא
 וועלך ותסא טכרס מסורס כיר: ויאמס לז. לכך דליפרס

•

עין משפט
נר מצוה

לֵאמֹר אֲמִי פֶּיט מֹהֶלִי
עֲבֹדַת טֹבְכִים הִלֵּי הִ
טֹב־עַיִן יִד שִׁמֹּן קָמַח
פַּעֲיָן וְ:

רבינו חננאל

[illegible]

(א) נראה דליל שהי' לו לכתוב פחות משש שנים חמה שכתב.

(ב) עין בעריך ערך גגס.

ספר דוקא בתבונה. מכלל יש להכשיר שטר שדלג בו הסופר לבריות עולם ואפילו דלג האלפים והמאות רק שכתב לפרט שהרי בימיהם היו כותבין למלכות ויוסי והסופר דלגו דלא היה חביב בשטר כהדיו למלכות ויוסי מאי היה קאמר דלמא

למניינא אחריתא כתיבא ועד דמצי
זמנא לא עריף כיון שגבולה אין מוין
אזלא למלכות אין אף כאן אס מוין
לבריאת עולם כיון שאין אס מוין
עמה כי אס לבריאת עולם אין לחוס
וגם אס דלג מני האלפים אין לחוס
דקמארב סבטון קמארב לאלפא קמא
ונקטיא לאלפא בתרל ויט ספרים
שגורסין סבקיא לכלל ונקטיא לפרטא
ור"ת עשה מעשה שכתב שמר ככן
לכן לפרט ודלג האלפים וגם בריאת
עולם: **שאיין** דהא דא ברב ודא
דאיון. פירש הקוטרס נשקט
לשונם מלשון אומות וזמניה דהא בני
ישמעאל וביני קטורה ועמון ומואב
שעמדו חזר דור הפלגה מאין כי
לשם לשונם אס לא מאומה אחרת
לכן פירש ר"י כתב לשון חסוב
שהמלכות משמחין דן ענין חממת
ויזית ויזיני דלמארטין במגילה ודף י'
והס' והכתיב צבאל שם ושאר שם ו:
לשון ומאי קאמר דהא בלשון ארמי
כספרים ועודם משמחין ו:
אזלא נדחא לשון מלכות קמארב ועיו"ל
דלמאר בבראשית דכא דגדור הפלגה
עלה הים והיץ הרבה משפחות מע'
אומות וכולן ממדו שמשעאל וביני
קטורה וזכא למאר דכל הין ירשו
לשון אומה ואומה שארבה אבל דרומים
למדו לשונם מאומה אחרת:

והתניא יום נגוסא ויום הילדה
משהסא כעל לאתא
בריימא דמימי בסמוך כוונא אל
השחא מימי מינה בקולר ואחורא שהיה
מתוך הא ידידיה הא דבריה לא אלה
יודע דבריימא כמו שהיה בסמוך אלה
מתוך עז מה שהיה המקשה עוד
יש לומר דודאי בריימא אחרת היא
ומשגמתיז לא היה יכול להקשות
דמתיניז משגמתיז דמיירי כגני
אדם שמתאכזר כ"כ נלשנו יום נגוסא
של מלכס ויום הילדה אלז בריימא
דקמי כה יום נגוסא ויום הילדה
משמע דלא מיירי אלז כהאס אחר:
שדר

מלכא ע"י שאלה מוקמי כגון אסוירום בר אנמונונים
לרבי בעינא דימלך אסוירום ברי תחותי ותתעביד
להו דהא עבדי תרי לא עבדי אייתי גברא ארכביה
לעילאי [ביריה] וא"ל לתתאה אימר לעילא דלמפרח
ע מינה הכי קאמר לי את בעי מינייהו דאסוירום ברי
הא לאסוירום דתעביד מבריא קלניא א"ל מצערין לי
ליה לגינא כל יומא עקר ליה פוגלא ממשרא קמיה
י את קטול חד חד מינייהו ולא תתגרה בהו ככולהו
ולמא

עמידין בין מנך בחיי אציו להחזיקו במלוכה שמה האז ועושה אותו יוס
 עניה דכתיב לעיל [מ] יוס חספסא דרומי מלכות ותניא [מ] רומי עשמה
 דספריםיה [מ] ע"י **פאלה**. וטעון שות מן השמים ומבקש האז מן
 אציו קניניה. בן חזירי טלא מרסא קלעול משוס דליה את רבנן
 הב לרבנן: אייסי רבי גברא ארבייה וכו'. כלומר הרכב את צנך עליהן
 מה מן ידיה כלומר דלעצד טבריא קניניה להוציאה מוחתם עולו:
 ולימא

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones